

REPĒTITIO

& Synoptica tractatio Juris

Feudalis

Quam

DEO Propitio

Autoritate

Nobilissimi in Celeberrima Leucorea Jctorum Ordinis

PRÆSIDE Jcto

Nobilissimo & Excellentissimo

DN. HEINRICO COSELIO

de Pezlinovez. Antecessore Consultissimo, Judicij
provincialis, Scabinatus & Facultatis Juridicæ Af-
fessore gravissimo

Præceptore ac patrono suo, summo animi cultu
devenerando

publico Eruditorum examini sistit

In Auditorio Jctorum.

ad diem 16. Julij horis antemer.

SIGISMUNDUS Richter Radebergâ
Misnicus.

WITTEBERGÆ

Excudebat JOHANNES ROHNERUS Acad. Typogr.

Anno M. DC. LIII.

REPETITIO

& Synoptica tractatio juris

Deo Propitio

Mobilium in Celsissima Universitate Jure Juris Ordinaria

PRÆSIDE JACO

DN. HENRICO COSILIO

Magistro, Hæreticorum Confessorum, Judicis

provinciarum, Sardiniae & Facultatis Juridicæ A-

Parthenone ac patris suo, summo summo

SIGISMUNDUS, Rector Radebergi

WILHELMUS

Magister Juris, Rectoris Academiæ

Magister Juris

ΣΥΝ ΘΕΩ

STultus ineptiarum labor est, imò turpe, ut Catullus ait, difficiles habere nugas. Cùm enim disputare extra publicas sit tabulas, neq; ullâ lege, sc̃to vel lege municipali ad id adstringamur, quid vitam nostram, cuius brevis summa longiorem spem nos inchoare vetat, in ijs frustra conterimus, quæ præter vanam oblectationem nullum utilitatis fructum adferunt, quasi nobis ipsis & non potius reip. nascamur. Hujus itaque memor cùm & mihi sententia sedebat, publicè aliquam disserendi materiam Eruditorum examini sistere, inter cæteras hæc feudalis mihi arrisit. Cui ut voce & elogio meo gratiam conciliare laborem, non habeo necesse, cùm ejus utilitas in omnes reip. partes sese diffundat, & se ipsam commendet, Id tantùm dixisse juvat, quod quilibet, qui hoc studio capitur & exinde se eruditum ostendit, pulcherrimam eam spem enutrire & fovere possit, posse etiam suam republ. in partibus sibi credendis rectè gubernari, *ut cum verbis Imperatoris, & ipse meum præmium concludam.*

C A P. I.

De origine & Natura feudi.

Th. 1. Cunabula & originem feudorum non longius repetimus, quàm ab Institutis Longobardorum, qui, utpote gens bello asueta, terras suo Marte & victore ferro occupatas, strenuis viris, quorum fides & mascula virtus in bello gerendo maximè enituit, redhostimenti loco in præmium virtutis sub lege fidei & servitiorum militarium initio concesserunt. 1. Amplio. Et cum Romani populos debellatos omnibus possessionibus exverent, atque præterea sub jugum tristissimæ servitutis redige-

A 2

rent;

rent; Germani victores solebant subjugatis populis suas terras sub feudali nexu relinquere, ipsi vero satis victoriâ contenti. 2. Amplio. Postea in turbato rerum statu, multi qui allodij jure res suas proprias possidebant, solebant eas necessitate ita coacti potentibus offerre, quas iterum sub feudali obligatione recipiebant, ut hoc pacto defensores invenirent. Uti hoc ex plurimis autoribus probatum dat *Nobilis. Dn. D. Struv in Acad. Jen. prof. publ. praeceptor meus semper mihi colendus in Synt. Feud. exerc. 1. th. 4.*

Th. 2. Postquam igitur Feudorum usus paulatim irrepit, quæ sicut propriam à rebus allodialibus naturam habent, ita & controversiæ eæ circa feudum emergentes ad normam & regulas Juris civ. comm. commodè decidi & componi non poterant, sed necesse erat ad earum determinationem peculiaria jura introducere, ab objecto adæquato feudalia dicta. Quæ quamvis hodie literis sint exarata, nihil tamen dubito ea, cum *Nobilis. Dn. D. Suevio, Acad. nunc Rectore Magnif. Praeceptore meo & Patrono Magno. in Exerc. feud. 1. th. 4.* ad jus non scriptum seu consuetudinarium accensere. Forma juris feudalis, ejus vis ac auctoritas consistit in præsumpto consensu ac tacita approbatione Imperij Romani. *Rosenth. de feud. c. 1. concl. 9.* Nec clericos ab obligatione hujus juris eximo, qui quamvis in personalibus multis privilegijs gaudeant, hîc tamen quando considerantur ut possessores & ob relationem, quam habent ad rem possessam feudalem, conditionis eorum ratio non habetur. 2. *F. 40. §. 1. Dn. Suev. Exerc. 1. th. 5. Rosenth. c. 1. concl. 9.* Quia vero jus feudale paucis regulis constat, negotia autem feudalia sint quàm plurima, imò natura adhuc semper novas edere formas depereret, omnibus negotijs decidendis non est sufficiens, sed si quandoque deficit, quod fit quando nulla ratione, consequentiâ, similitudine argumentum aliquod erui potest, tunc ad jus civ. & can. recurrimus. *Rosenth. c. 1. concl. 15.*

Th. 3. Feudum est dominium utile in re immobili à retinente dominium directum alicui benevolè constitutum, ita ut hic ad fidelitatem illi exhibendam sit obligatus. 2. *F. 23. inf.* Sicut in omni actu, sic in hoc contractu feudali considerata occur-

SUMME

ejus Essentia & naturalia. Ad Essentiam feudi pertinet 1. fide-
litas. 2. F. 3. ad quam Vasallus tenetur domino, & hic vicissim
vasallo, quamvis non in pari gradu 2. F. 6. 2. F. 58. 2. Quod feu-
dum debeat esse jus in re immobili. 2. F. 1. 3. Jus in re ita debet
esse comparatum, ut proprietas maneat apud dominum conce-
dentem, utile verò transeat ad Vasallum. 2. F. 23. Ad naturam
feudi pertinet I. quod regulariter sint servitia præstanda. 2 F. 23
II. Quod transeat ad masculos, quia per eos semper restaura-
tur memoria familiæ atq; soli sunt habiles servitia militaria ob-
ire. 3. Quod juramentum fidelitatis sit præstandum. 2. F. 3. in f.
Priora requisita, quia ipsam feudi essentiam exprimunt, vi nul-
lius pacti vel conventionis à feudo abesse possunt, ut maneat u-
nivoca feudi species, sed si hoc fit, transmutatur & transforma-
tur in aliud ususfructus genus. *optimo arg. l. 80. §. 3. de contr.
Empt. Dn. Struo. Exerc. 2. §. 6.* Posteriora, quia essentia feudi
in illis non absolvitur, sed sunt præter essentiam, possunt in In-
vestitura per pacta tolli & detrahi vel aliter atque aliter determi-
nari, quo ipso tamen etiam ipsa feudi natura afficitur, alteratur
& irregularis fit. *Struo. d. l. 7.*

Th. 4. Ad cognitionem feudi omninò quoque pertinet
conventio illa feudalis, quæ feudi constitutionem necessario
præcedit, ut obligatio & præstatio mutua, quæ inter dominum
& Vasallum intercedere debet, producat. 1. F. 25. Hæc con-
ventio, quia habet specificam contrahendi formam, quæ in eo
consistit, ut dominus promittat usumfructum s. dominium uti-
le, idq; solenni actu assignet. Vasallus verò se ad fidei præsta-
tionem devinciat, fit, ut in nudis placiti terminis non maneat,
sed transeat in contractum nominatum. Qui non demum ob
causam, s. actualem servitiorum præstationem, ut est indoles
contractuum innominatorum, sed propter intrinsicam vim at-
que energiam ad obligationem & actionem producendam effi-
cax est *vid. l. 7. de pact. diciturq; contractus feudalis. Dn. D. Nohn
observ. ad r. Wef. p. 1. ad f. condit. ex Lege num. 5.* Quod nomen
ipfi propter propriam contrahendi formam, exemplo cetero-
rum contr. nominatorum, facile assignari potuit. Est contra-
ctus consensualis, quia solo consensu perficitur, adeo ut si fides
à vasallo sit promissa, licet actu ipso servitia nulla præstita, do-

minus tamen ad rem feudalem tradendam teneatur, & si p̄nitere velit, non audiatur. *Schrad. p. 3. c. 2. Struv. Exerc. tb. 9.* Est præterea bonæ fidei *Duaren. de feud. c. 19.* quoniam mutuas continet præstationes *add. 2. F. 6. 58.*

CAP. II.

De Divisionibus feudi.

Th. 1. Insigniores saltem feudi partitiones hic expedire animus est. 1. Feuda alia sunt propria alia Improperia. Illa quæ habent salvam feudi essentiam, ejusq; regularem naturam retinent. *Die eines rechten Lehnguths eigenschafft haben.* Hæc sunt quando illis in suis naturalibus per pacta aliquid decerpitur, ut quando feudum constituitur in re mobili puta pecunia. Quamvis quidem non adsit adæquatum feudi subjectum, quod aptum sit, in quo feudalis qualitas subsistat; Quia verò pecunia sub conditione fidei præstandæ conceditur, & per hoc requisitum non in sola conventionem pendeat, sed etiam à formali ratione feudi aliquid participet, quin feudum formetur, negandum non est, quamvis per pacta alteratum. *Struv. Exerc. 4. tb. 2.* Huic assertioni accedit *Elect. Sax. par. 3. c. 30. v. 6. Wen das geld.* Declaratio autem in conventionem, vel dispositio in testamento, hanc vel illam pecuniam pro feudo haberi, non absolvit feudi constitutionem, sed tantum eum effectum habet, ut actionem producat ex illa declaratione competentem; sed insuper requiritur, ut dominus feudi actu quodam, ut investiturâ pecuniam in feudum transmutet, eique qualitatem feudalem applicet. *Kopp. dec. 9. 18. num. 21. Berl. p. 3. concl. 41. n. 15. & dec. 81. Der Lehnherr sol dem gelde die arr uno eigenschafft des erbes benehmen und es zu lehen verwandeln. Vid. Dan. Moll. ad const. El. par. 3. cōst. 30.*

Th. 2. Feudum aliud est fæmineum, aliud masculinum. Desumitur differentia à persona ejus, quæ primitus acquisivit. *2. F. 30. 2. F. 50.* Refertur inter impropria feuda, quia contra communem successionis regulam ad fæminas devolvitur. *Vid. D. Suv. exerc. 2. tb. 3.*

Th. 3. Ra-

Th. 3. Ratione acquisitionis Feudum dividitur in Vetus & novum. Usus maximus est in successione. Subdivisionem in paternum & antiquum non agnosco. Sicut & feudum illud novum est, quod ex pretio veteris feudi venditi est coemptum. *Schrad. p. 2. c. 3. n. 57.* Alia ratio est feudi permutatione acquisiti, illud enim assumit naturam feudi, quod permutationis contractu interveniente in alium fuit translatum. *Berl p. 1. concl. 13. n. 10. Schrad. p. 2. c. 3. n. 55.* Ceterum id monendum est, quod feudum in se novum; induere possit naturam veteris feudi Interveniēte aliquo pacto, quæ conventio id operatur, ut feudo novo tribuatur qualitas & effectus, qui alias de feudo veteri prædicari potest. *2. F. 18. 18.*

Th. 4. Ratione rerum, quæ in feudum dantur, Feudum aliud est Eccles. aliud seculare. Ergo frustra ij sunt, qui hanc divisionem vel in persona concedentis vel acquirentis fundare volunt. *Dn. D. Suv. exerc. 2. th. 7.*

Th. 5. Ratione adjunctæ qualitatis Feudum aliud est Nobile Aliud ignobile. s. plejbeum. Hæc divisio non sumitur ab effectu, quasi feudum in se & intrinsecâ suâ virtute immediatè nobilitet, sed quòd res feudalis interveniat tanquam symbolum & medium, per quod nobilitas tacitè confertur; Uti meminisse explicasse *Excell. Dn. D. Struv. in suis prælect. ad Epit. Juris Feud. Dn. Carpz.* Totum negotium fundatur in voluntate concedentis, quando proficiscitur ab eo, qui simul potestate eâ nobilitandi pollet. Terra enim ipsa apta non est, cui inhæreat nobilitas, tanquam in subjecto, cum sit dignitas personalis in præmium virtutis collata. *Dn. D. Suv. exerc. 2. th. 8.* Potest etiam feudum eo sensu regale vel nobile esse, cui jura & privilegia nobilium annexa sunt eique inhærent. Divisionem feudi in Ligium & non Ligium haud veram esse statuo.

Th. 6. Feudum aliud est hæreditarium, aliud ex pacto & providentia. Fundamentum divisionis sumitur à diversa ratione succedendi. *Vult. 1. de Feud. c. 8. n. 25.* Illud est feudum improprium s. irregulare, cui modus succedendi civilis fuit applicatus. Hoc dicitur, quod in illo ex pacto seu contractu primi acquirentis & providentiæ s. provisione juris feudalis successio contingat.

gat. Intimè autem utriusq; differentias & effectus rimari, haud cum minimâ difficultate est conjunctum, uti est videre apud *Rosenth. c. 2. concl. 33. & H. Pist. q. 1. n. 10.* Cùm vero in foro Sax. etiam in feudis hæreditarijs vi simultaneæ investituræ atque proprio Jure succedatur, ut, demonstrat *Carpz. p. 2. c. 46. d. 3.* hujus divisionis utilitas haud magna esse videtur.

Th. 7. Ad feuda impropria non refero feudum Emptum, quamvis Dd. communiter dissentiant. Non enim differentia hæc sumitur ab intrinsecâ aliqua qualitate, sed à modo per quem feudum constituitur; qui modus sicut extra rem est, ita intimè naturam feudi non potest afficere & diversam aliquam speciem producere. Nec pretij interventus omnino naturam beneficij excludit, cum nihil ominus dominus Vasallū in clientelam suam benevolè recipere dici possit. *Dn. D. Struv. Exerc. 4. th. 15.*

CAP. III.

De Personis Feuda dantibus & accipientibus.

Th. 1. Omnes qui alienandi potestatem habent, sicuti res suas quocunque modo plenè, ita etiam per dationem in feudum, utile dominium, reservato sibi directo, in alium transferre possunt. *2 F. 3.* Sive sunt masculi sive feminæ. *2 F. 3. §. 1.* Et cùm nulli videam in persona concedentis dignitatem vel eminentiorem conditionem requiri, quid obstat, cur non & plebejo vel rustico hæc potestas in feudandi sit asserenda. *Dn. D. Suv. Exerc. 3. th. 6. Rosenth. c. 3. concl. 1. C.* adeò ut Rustici tanquam Domini feudi, ratione rei in feudum datæ, aliquam notionem & Jurisdictionem consuetudinariam adipiscantur. *arg. 2. F. 55.*

Th. 2. Filius familias peculium suum castrense, in quo patrem fam repræsentat, rectè in feudum concedit. *arg. Nov. 123. cap. 19.* Amplio: Quod hoc etiam procedat in peculio adventitio extraordinario, cùm enim filius fam. ejus plenam habeat proprietatem, nec perinde patrem in eo administratorem agnoscat, vel ejus dispositio circa proprietatem hujus peculii ad con-

sen-

sentum patris sit adstricta, quid prohibet, quo minus filius modo legitimam ætatem attigerit, id infeudare possit. *Nov. 117. c. 1. §. 1. Carpz. diss. feud. 3. th. 9.* Alia est ratio peculij adventitij ordinarij. Quamvis enim ejus proprietas etiam ad filium spectet, quia vero pater in eo jus ususfructus quæsitum habet, non potest filius per infeudationem patri præjudicium aliquod creare. *l. ult. §. 5. C. de Bonis qualibet. 2. F. 3.* Cessat etiam ratio dispositionis in *Nov. 117. c. 1. §. 1.*

Th. 3. Pupillus & Minor, quibus propter conditionem præsentem, exercitium dominij suspensum est, res suas allodiales in feudum dare non possunt. *2. F. 3.* Infeudatio alienationem sapit. *Rosenth. c. 4. concl. 10.* quam nec interveniente autoritate suorum curatorum expedire jura sinunt, nisi robur judicialis decreti, causæq; cognitio accedat. *l. 1. §. de rebus Eorum, qui sub cura t. t. de C. de prædijs & alijs rebus Minor.* Ampl. 1. Etsi Minor curatorem non habeat, tamen non potest sine decreto infeudare. *Uti, Dn. D. Struv. defendit. Exerc. 5. th. 4.* Amplio 2. Quod etiam obtinet, si res aliàs in feudari solita domino Minori aperiatur puta propter extinctam familiam Vasalli, quod non possit de novo alteri in feudum dare; siquidem hoc casu qualitas feudalis est extincta & res ad naturam allodij iterum redijt. *Rosenth. c. 3. concl. 10.* cujus alienatio ipsi prohibita. Interim non nego pupillos & Minores etiam sine curatorum cōsensu Investiturarum renovationem facere posse, cum Prenovatio nullum gravamen, vel novum jus inferat, sed prius saltem confirmat, multo minus hic actus aliquam alienationem involvit *Rosenth. c. 3. concl. 14. 2. F. 3.*

Th. 4. Dicitur de personis dantibus. Acquirere feudum omnes possunt, Unde non obstat sacer ordo clericis, qui feuda nova rectè accipiunt. *2. F. 40. §. f. c. extranmissa. X. de foro cōp.* In feudo verò antiquo non succedunt, vel si Laici fuerunt & feudum habuerunt postea clerici facti, id amittunt. *2. F. 26. §. clericus. 2.* Tenuior conditio rusticis. *2. F. 3. Carpz. p. 3. cap. 28. d. 5.* Nec 3. sequior sexus fæminis *2. F. 3.* Nec 4. Infirmior ætas pupillis & Minoribus. Impuberes enim ac minores etiam sine curatorum & tutorum consensu feuda acquirere posse verius,
B adeo

adeo ut & ipsorum conditioni nihil obstet, ex eo contractu ad servitia in actu saltem primo firmiter obligari. *arg. l. 101. de V. O. Borch. c. 5. n. 40.* Cum verò in actu secundo servitia exercere inidonei sint, necesse est, ut per tertium aliquem vel substitutum ea expediant *2. F. 26. §. si quis deceaserit.* Juramentum fidelitatis non prius præstare tenentur, usque ad firmitatem judicij pervenerint. *2. F. 26. §. Minori.* & jurisjurandi religionem ipsi revereri sciunt. *Schulz. c. 5. n. 6.* Nec 4. arctior subjectio vel vinculum patriæ potestatis filijsfam. *Schrad. p. 4. c. 3. n. 7.* Qui adeo plenè feuda acquirunt, ut ususfructus feudi, tanquam peculij castrensis, vel quasi, ad patrem nullo modo spectet *2. F. 23. infim.* Amplio. Etiam si Dominus filiosfam. servitia remiserit Nec hoc casu pater privilegio patr. suæ potestatis gaudere, inque feudo filij ususfructum præstendere ullo modo potest.

CAP. IV.

De rebus, quæ in feudum dari possunt.

Th. 1. Illæ res sunt materia & adæquatum objectum feudi, quæ congruunt naturæ feudi. Cum enim ad naturam feudi requiratur, ut dominium directum maneat penes concedentem, utile vero ad Vasallum transeat, *2. F. 23.* præsupponenda est talis res, quæ secundum conditionem suam ejusm. negocium recipiat. Hæc verò aptitudo omninò non reperitur in re mobili. Sive sumas pecuniam sive alias res. Pecuniæ utilitas non alia constat, quàm ut ob characterem, quem habet publicâ autoritate impressum, sit quantitas, per quam cæteræ res fiant commensurabiles. *H. Grat. l. 2. c. 12. de jure b. & p.* Sive si pecunia tua quocunq; modo alteri inservire debet, ut in contractibus beneficis, necesse est, ut eam expendas & expendendo in alium transferas. Quâ translatione ut simul dominium omne abdicas, pecuniæ naturâ id importat. *Rosentb. c. 4. §. 7.* Si enim pecunia illa, ab eo, in quem confers, per usum consumatur, necesse est, ut simul dominium tuum directum re cõsumptâ intervertatur, in quo tamen omnis vis feudi vertitur. In cæteris rebus mobilibus, quamvis facilis illa & proclivis consumptio cesset, militat tamen

tamen alia ratio quod sc. res mobiles eam fertilitatem non præ-
stent, quæ sumptibus ad servitia militaria expendendis æquiva-
lens & proportionata sit, tum etiam propter instabilitatem su-
am, quâ corruptioni proximè subjacent, non congruunt, tam-
gravi, quæ inter dominum & Vasallum intercedit, obligationi.
uti pulchrè habet *Dn. D. Struv. Exerc. 6. tb. 1.*

Th. 2. Cæterum omnia quæ sunt in hominum commercio
& alienabilia, in feudum concedi possunt. *Borch. 6. n. 3.* Con-
stituitur igitur feudum tam in rebus Ecclesiæ, quia non immedia-
te ad cultum divinum spectant, sed personarum Ecclesiastica-
rum usibus inserviunt, ideoq; non omnino commercio homi-
num sunt exemptæ, quid oblat, ejusmodi res infeudare, cum
capitali consensu & adhibitis solitis solennitatibus. *Rosenth. c. 4.
§. 18.* Tum in rebus secularibus. Quæ sunt vel allodiales vel
feudales. Allodiales omnino feudalem qualitatem admittunt,
quando sunt res immobiles, in quibus potest discerni proprie-
tas & dominium utile. Sunt autem res immobiles, quæ naturâ
sua apta non sunt situm suum mutare deq; loco transferri, sive sint
res soli, ut fundus, territorium. *2. F. 1.* sive solo coherentes, ut ca-
stra, Aedificia. Huc refero ad hanc classem molendina, etiam
ea quæ vocantur pneumatica die *Windmühlen* in quibus venti
ad molendum velut operarij conducti sunt, & navalia seu aquis
supernatantia die *Schiffmühlen*, quin in illis feudum proprium
constitui possit, tentabo num exercitij causa defendere possim.
Insuper hic moneo. Quod cum reip. utilitas inde vertatur, mo-
larum curam habere & prospicere, ne pluribus exstructis molé-
dinis, nemo rectè & cum commodo molam habere queat, prin-
cipis partes sunt, ex tam juxta causa libertatem naturalem, quæ
alias cuiq; in aërem aliquid exstruendi competit, restringere, ut
sine ejus permisso nemo molédinum pneumaticum in suo fun-
do erigat. *Dn. D. Struv. Exerc. 6. §. 7. Modest. Pist. v. 1. conf. 19. n.
13.* Et cum proprietatem fluminis sibi vindicet ille, cujus terri-
torium flumen lambit, potest ille utique prohibere, ne quis sine
ipsius suffragio & permissione moléndinum navale in flumine
publico ædificet. *Pist. d. l.*

Th. 3. Sive sint res propriae, de quo nullum dubium. Cum enim feudi constitutio, sit alienatio quaedam, tunc ut actus subsistat, secundum intentionem contrahentium in re propria est constituendum. *l. 1. & seqq. C. de rebus alien. non alien. 2. F. 3. pr. & §. 1.* Sive alienae. Inhabilitatem enim & defectum rei alienae obligatio ad evictionem, quae concedens tenetur, supplet. *2. F. 8. Rosenth. c. 4 §. 11.* Non obstante, quod feudum constituatur per benevolam concessionem & donationem *2. F. 23.* Quo casu donator ad evictionem non adstringitur *l. 2. C. de Evict. & per rationes quas ibi habet Perez. n. 9.*

Th. 4. Sive sint res rebus immobilibus aequipollentes, ut sunt res incorporales. Quae quidem ut tales sunt indifferentis naturae, assumunt tamen qualitatem & conditionem subjecti illius cui inhaerent. Huc refero jura in rebus immobilibus competentia. Sic potest jus quotannis fructus ex certo fundo percipiendi in feudum dari. *Rosenth. c. 4. §. 2.* Pari ratione & annui redditus in feudum possunt alicui assignari. *Rosenth. c. 4. §. 5.* Inter haec jura familia regalia ducunt. Sunt autem regalia nihil aliud, quam plures facultates s. potentiae, quae si certo modo uniantur, absolvunt & constituunt integram majestatem, tanquam totum potestativum. Vocantur alias jura majestatis, per quae majestas in actum secundum prodit & tanquam spiritus vitalis in rep. est efficax. Quando igitur summus princeps haec jura majestatis per investituram feudalem in alium confert, non hoc agit, ut ea privative a se abdicet (hoc enim pacto se ipsum destrueret, nec haberet amplius majestatem suam salvam) sed tantum per communicationem & subordinationem in Vasallum derivat. Postquam communicationem vasallus, ex gr. Dux horum regalium usuram & exercitium in suo territorio usurpat jure superioritatis territorialis, per quam parvam & analogam quandam majestatem repraesentat. Quot porro regalium sint species, quae nam ad majora vel minora referantur, cum anno superiore de hac ipsa materia sub praesidio Excel. Dn. D. Suevii publicam disputationem susceperim, stylum hic suspendam. Hoc tantum monere juvat, quod jus venandi ad regalium classem non recensendam: nec puto id ipsum in justum esse & subditis injuriam fieri, quod

quod principes hodie hoc jus sibi proprium faciunt, abq; eo sub-
ditos sub pœnarum interminatione arcent. *Dn. D. Suev. Exerc*
5. th. 9.

Th. 5. Deducimus itaque in conventionem, & in feudum
concedimus, non solum res allodiales & alia jura, de quibus jam
diximus, sed etiam ejusmodi res, quæ qualitate feudali jam ante
sunt affectæ. Quod fit tum à parte domini, tum à parte Vasal-
li. A parte domini conventio rei feudalis celebratur, quando
alicui puta Titio in feudo quod actu nunc ab alio, puta Cajo
possidetur, jus succedendi in casum consolidationis vel in e-
ventum caducitatis *uff den fall da solches Lehen verledigt werden*
solte vincuio fidei & obsequij promittit. Dicitur Expectativa, sub
ad expectando, quia ob conditionem, quæ in futurum tempus
actum suspendere solet, eum cui concessa est, casum aperturæ
expectare jubet. ix. in c. 55. Lehn X. Eine Beding/ eine anwars
tung eines verladigten Lehens oder ein aufgeben Lehen. Cujus
promissio & concessio etiam absq; consensu possessoris vasalli
rata est. 2. F. 26. §. 2. Carpz. p. 2. c. 45. d. n. Rationes hujus deci-
sionis affert. Finck. disp. 7. & 10. C. Hæc Expectativa est potius
promissio de investiendo quàm investitura ipsa vel est conditio-
nalis succedendi concessio. Cum per eam jus Vasalli possessoris
non imminuatur, ideoq; ut dominus ejus consensum in tali a-
ctu requirat, nulla urget ratio 2. F. 26. §. 2. Carpz. p. 2. c. 45. d. 1.
Finck. disp. f. 7. th. 10. C. arg. l. 8. de aq. & aq. plu. arcend. Ab
adjuncto disting. Expectativam in certâ & in incertam. Illa di-
citur eine anwarcung an eines benahmten mannes Lehen. Hæc di-
citur ein Irrlehen/ als ob ich spreche Ich leihe dir das Gut/ das
mir ledig wirdt/ es sey viel oder wenig. Cujus concessio est vaga,
nec ad certum possessoris individuum directa. Vid. Dn. D. Jerem.
Reusn. preceptorem meum post fata sua mihi colendum disp. feud. 5.
thef. 43. Expectativarum concessionem & impetrationem o-
mnijure tã naturali, divino & civili valere & licitam esse defen-
dere sustinebo. Nec stabo à parte eorum, qui eas, tanquam
mortis alienæ captationem, votum & desiderium inducant, re-
jiciunt.

Th. 6. Q. An. renovatio Investituræ de feudo Vasalli adhuc viventis factæ sit necessaria, concedentis vel concessionarij persona mutatâ. Neg. cum Carpz. p. 2. c. 45. d. 10. Q. 2. Si promissio Expectativæ à domino facta sit, ad eum casum, quo vasallus possessor sit decessurus sine filijs, postmodum autem feudum domino ex alio casu, puta propter feloniam vel refutationem aperiat, an tunc dici possit conditionem Expectativæ extitisse, ad eum effectum, ut domino necessitas incumbat, feudum tradendi. Neg. cum Carpz. p. 2. c. 45. d. 3. per rationes ibi. Q. 3. An. ex Investitura de Expectativa factâ dominus ad præcisam rei feudalis traditionem teneatur, an verò præstando id, quod interest, liberetur, si fortè dominum post existentiam conditionis, promissionis suæ pænituerit. Aff. prius cum H. Pist. l. 2. q. 25. n. 22. Diss. Carpz. p. 2. c. 45. d. 2. Q. 4. An. is qui fuit investitus de feudo vasalli adhuc viventis, post mortem ejus possit revocare feudum à possessore alienatum. Neg. Quia tamen dominus, consentiendo in alienationem in causa est, quo minus conditio existere poterat, tenetur ad interesse. H. Pistor. l. 2. q. 28.

Th. 7. A parte Vasalli res feudalis in conventionem deditur, quando feudum suum, quod à domino recognoscit, alteri rursus in feudum concedit, domino etiam non consulto. Rosentb. c. 9. §. 43. n. 1. Qui actus dicitur infeudatio. Et tum ritè fit, si Vasallus sincerè & sine fraude 2. F. 26. §. beneficium. 2. ejusdem conditionis personæ, d. §. 2. F. 26. 2. F. 24. 3. sub eadem lege & pacto, quibus ipse feudum habet. 2. F. 24. §. profecto. feudum suum communicat. Rosentb. c. 9. §. 43. Similitudo subvasalli exigitur ratione habilitatis & aptitudinis ad servitia 2. F. 24. §. similiter. Modo non sit potentior, & à quo difficilis reddatur servitiorum exactio. Rosentb. c. 9. §. 44. Prior vasallus jus suum non abdicat, sed manet adhuc aliquod jus, in quo vinculum, quod hætenus inter dominum & ipsum nexum fuit, sustineatur. Secus ac putat Isernia. Quippe Vasallus ejusque hæredes adhuc manent domino obligati ad fidem & servitia, ac si infeudatio nunquam inter venisset. 2. F. 55. §. f. Dn. D. Suv. Exerc. 11. tb. 1. §. subinfeud. Nec absurdi sumus, si statuimus diverso respectu duos unius rei habere dominium directum & utile. Si enim

enim Vasallum referimus ad primum concedentem & autorem feudi, tunc nil nisi utile dominium habet. Si verò ad illum referimus, cui secundò feudum concessit, directum aliquod dominium habet, vel tale, quod directo dominio primi autoris æquipolleat & analogum sit 2. F. 55. §. f. Quod in eo consistit, ut subvasallus non dominum primum & mediatum, sed immediatum nempe subinfeudantem recognoscat *Vult. lib. 1. de feud. 10. n. 84.* ei juramentum præstet, & ab eo investituram accipiat. *Vid. Rosentb. cap. 8. §. 10. cap. 9. §. 47. Dn. D. Suv. Exerc. 9. th. 7.* Ob resolutum jus Utilis dominij superioris, quod vasallus habuit, resolvitur dominium utile inferius, quod ad subvasallum translatum erat. 1. F. 5. *inf.* Quia hoc ab illo dependet. Neque dominus, neq; agnati quando ipsorum successioni locus datur, cum proprio jure veniant, tenentur, subinfeudationem ratam habere. 2. F. 39. *Dn. D. Suv. de l. th. 8.*

CAP. V.

De modo Feuda primum constituendi.

Th. 1. Feudum constituendi & acquirendi duplex ratio in considerationem venit. Vel enim Feudum primum alicui constituitur, & quis primus id acquirit, vel per successionem cuiusdam defertur. In priori acquirendi ratione dist. promissionem feudi ab ipsa constitutione & acquisitione *Vid. Rosent. c. 6. §. 1.* Promissio oritur ex facto aliquo, eoque non absoluto, sed obligatorio, quod est conventio quæ duas habet species, pactum & contractus. 1. §. 3. l. 7. *pr. ff. de pact.* Qui & qualis contractus feudalis sit dictum supra *cap. 1. th. 4.* Hæc promissio non producit ipsum feudum, sed tantum obligationem, quâ cogi potest, is, qui promissit, ut secundum conventionis modum feudum constituat. Cum igitur hæc obligatio in personis adhuc radicetur, rem ipsam nondum afficit vel ipsam feudalem facit. *arg. l. 136. §. 1. de V. O.* nisi aliud factum puta Investitura accedat.

Th. 2. Quod si alicui res in testamento in eum finem, ut sub feudi qualitate habeat, est promissa & legata, Legatarius actione ex testamento petet ab hærede investituram. *arg. l. pen. pr. C. de*

de usufr. Quamvis alias dominium ipso jure ad legatarium transeat, ex eaque ratione rem legatam actione reali vindicare ipsi integrum sit. *lx. l. 1. C. comm. de leg.* Ut autem legatario nostro in presenti casu rei Vindicationem denegemus, facit, quod ad induendam rei alicui qualitatem feudalem non sola defuncti ordinatio & dispositio sufficiat, sed super requiratur factum hæc redi sc. Investitura *l. F. 25.*

Th. 4. Pecunia quæ ex feudo vendito comparatur, feudalis non est, Amplio. Licet inter agnatos ita convenerit, ut feudalis esse debeat. Amplio. 2. Quamvis ex hac pecunia aliquod prædium ematur, hoc prædium nondum tamen feudale erit. Promissionem sequitur ipsa feudi constitutio & acquisitio, quæ fit vel expressâ constituentium voluntate, per Investituram. Vel præsumpta per præscriptionem. De quibus videbimus.

CAP. VI. De Investitura.

Th. 1. Investitura est actus, per quem Dominus rei vel prædio qualitatem feudalem attribuit. *2. F. 8.* inque eo dominium utile cedit. *Arum. d. f. 5. th. 5.* atq; eo ipso aliquis in vasallum suscipitur & inauguratur. *Struv. Exerc. 8. th. 1.* Est vel propria vel abusiva. Propria est, quæ fit proprio tradendi modo, quando dominus vasallo per inductionem in fundum jus feudi & possessionem constituit. *Rosenth. c. 6. §. 2. n. 3.* Abusiva est actus quo dominus signo vel symbolo aliquo interveniente, puta, sceptro vexillo, annullo &c. solennitatis causâ jus feudi alicui quasi cedit & in vasallum eum recipit. *2. F. 2. pr.* Absolvitur hæc Investitura. I. Cessione, repræsentativâ & impropria illâ traditione. Hæc peragitur, si dominus (præviâ declaratione voluntatis suæ, se præsentem hunc in Vasallum suum assumere) per exhibitionem dictorum signorum jus & rem feudalem repræsentat. *2. F. 2. II. Testatione. per lx. 2. F. 2. 2. F. 23.* Quæ fit vel instrumento, parium curiæ testimonio corroborato. *2. F. 2. 2. F. 58. § quod autem. Schneid. p. 4. n. 25.* Vel testibus. Testium habilitas cognoscitur & ex quantitate & ex qualitate. **Quantitas**

tas describit numerum, qui ad minimum in duobus consistere debet individuis. 2. *F. 58. §. 2. 1. F. 20. §. si quis.* Qualitas in duobus requisitis residet. 1. ut sint masculi. Quia non nudæ probationis, sed & solennitatis causâ intervenire testes debent 2. *F. 32*, quo casu fæminæ ad testandum inhabiles sunt. *arg. l. 20. §. 6. qui test. fac. pos.* 2. Ut sint Pares Curia. 2. *F. 58. f. 2.* Quamvis in renovatione Veteris feudi nihil intersit, an pares Curia vel extranei adhibeantur. 2. *F. 32. inf. Vid. Dn. D. Suv. 7. th. 6.* 3. Præstatione juramenti fidelitatis. 2. *F. 3. inf. 2. F. 4.* In quonam hæc fides consistat, describitur. 2. *F. 6. 7.* Quamvis hoc juramentum aliquem in conditionem subditi non ponat, ut domino ratione personæ suæ subiectus fiat; Nihilominus tamen superioritas quædam & Jurisdictio feudalis ratione rei in feudum datæ inducitur. *Dn. D. Struv. Exerc. 3. th. inf.* Potest etiam vasallus procuratorem cõstituere, dummodo speciali mandato sit instructus *H. Pist. 2. q. 47. n. 88* qui ejus vice Investituram suscipiat & in ejus animam juret. 2. *F. 3. §. 1.*

Th. 2. Cæterum Investitura illa abusiva, qua talis & quatenus in nudis repræsentationis terminis consistit, vasallo nihil aliud tribuit quàm jus ad rem, & inducit obligationem, qua dominus tenetur ad tradendum, vasallus verò ad fidelitatem præstandam. *Rosenth. c. 6. §. 6. 1. F. 4.* Actus verò constitutionis & acquisitionis perficitur, si dominus traditione possessionem & jus feudi transfert; vel si dominus patitur vasallum possessionem ingredi & rem occupare, quod loco traditionis est. *Jan. ab Arced. concl. feud. 51. n. 10.* Quod verò alij dicunt Investituram abusivam intercedente aliquo symbolo, traditionis vicem subire & jus feudi transferre, salvâ ipsorum autoritate in sententiam cõtrariam transire libet. Interim tamen non nego quod ea hunc effectum habeat, quod dominus per Investituram hanc dominium utile cedat & Vasallus potestatem acquirat rem feudalem, ejusque vacuum possessionem apprehendendi vel occupandi. *H. Pist. l. 2. q. 25. n. 26. Rosenth. c. 6. §. 6.*

Th. 3. Si domino & Vasallo placet à communi natura feudi recedere atq; extra regulares terminos extrahere, liberum ipsis est, si nempe pacta & placita Investuræ adjiciunt. Dummodo

C

do

do non sint contra bonos mores & substantiam feudi evertant. Ad probationem eorum pactorum erigitur scriptura aliqua. Cujus interpretatio benignior semper sumitur tam pro Vasallo, quam pro domino, si forte obscuritas quaedam vel dubius sensus occurrit, ut per eam quantum fieri potest, unius cujusque jus servetur salvum & quam minimum à natura feudi recessum intelligatur, nisi verba scripturae expressè id evincant. *l. 39. de pe-ctis l. 372. de R. l. Struv. d. 8. tb. 8.*

Th. 4. Investitura alia fit purè, alia in diem vel sub conditionem *l. F. 2. l. F. 3. 2. F. 35.* utpote in eventum, quo feudum domino apertum fuerit. Wenn man einen eine anwartend auff eine Lehen giebt de quo supra dictum. Præterea Investitura alia est singularis, alia simultanea. Hæc Saxonum moribus frequentata ac introducta, ac nihil aliud est; quam actus quidam, quo dominus consensu Vasalli vel ad ejus petitionem. *Sorg. Außschr. il. welcher gestalt die agnatiem. §. iedoch. Carpz. Resp. El. 75.* alium sub conditione fidei in Vasallum suum assumit atque jus in feudo simultaneum cum alio commune impertitur, daß er ihn die mit belehnschafft lehet. cujus virtute possit postmodum in eventum aperturæ succedere, jus suum formatum exserere atque in actum secundum deducere. *Carpz. p. 2. c. 48. d. 8.*

Th. 6. Investitura alia vera est, alia præsumpta. Hæc nicitur titulo præscriptionis, quando quis per 30. annos, quod jure feud. tempus longum vocatur, ab isto die, quo primum & semel saltem domino servitia militaria præstitit, sub qualitate feudali possederit & possessionem sine turbatione continuaverit, jus feudi sibi acquirit. *l. F. 26. §. si quis Rosenth. c. 7. §. 77. Quod spacium etiam in feudo Ecclesiastico sufficit. Dn. D. Suv. Exerc. 8. tb. 8.* Quanquam multorum contradictioni me exponi sciam, statuum tamen, bonam fidem in hæc præscriptione non requiri, cum hic non favor & factum præscribentis, sed potius odium & negligentia domini, jus suum non persequentis, attendatur. *Frantz. Exerc. 5. q. 7.* Patientia supplet locum tituli, & Investituræ. Sicut alias ad præscriptionem longissimi temporis titulus haud necessarius est. *Struv. Exerc. ad π. 35. tb. 3.*

Th. 7.

Th. 6. Postremò Investitura alia est nova, alia vetus. Illa est, quæ alicui de novo jus feudi in re aliqua confert. Hæc est quæ jus quæsitum de novo redintegrat & confirmat. 2. F. 32. Ut distinctius hæc proponam, ita progrediar. Investitura duo includit. 1. actum, quo dominus aliquem in suum vasallum cooptat & jus feudi concedit. 2. Actum, quo Vasallus per jurisjurandi religionem sese ad fidem obstringit. Quotiescunq; igitur mutatio in persona unius vel alterius puta per mortem, alienationem, & divisionem contingit, vis & operatio horum actuum simul intercidit. *Dn. D. Struv. Exerc. 10. tb. 1.* Igitur ut novus vasallus aliquo facto suo proprio novum dominum ejusque directum dominium agnoscat, tenetur investituram antecessoris in sua persona renovare, & juramentum fidelitatis, quod aliquid personalissimum est, *Rosenth. c. 6. §. 35. n. 2.* in suam ipsius animam jurare: Ut per ejusm. solennitates aliqua reverentiæ & honoris recordatio instauretur. *Rosenth. c. 6. concl. 29.*

Th. 7. Renovationis processus ita peragitur, ille ad quem feudum antiquum devolvitur, petit à Domino Investituram eâ quâ par est reverentiæ *er muthet die lehen* & quidem intra annum & diem à contingente mutatione. 2. F. 24 qui dies adjectus est, ne necessitas investituram petendi præcisè anno includeretur, & est intelligendus civiliter, aliquid relaxationis continens, jure quidem feudali determinatus est per mensem. 2. F. 22. jure vero Sax. per 6. septimanas & 3. dies. Dominus Investituram, petentibus & fidelitatem offerentibus vasallis denegare non potest. *Const. El. p. 2 c. 45. Carpz. ibid. d. 23.* adeo ut in eventum, quo dominus est in morâ, vasallus contra ipsum actione feudali nominata experiri possit. *Struv. Exerc. 10. tb. 11.* Si vero dominus nihil tergiversatur, sed petitionem vasalli supplicem admittit, tunc in testimonium ejus actus aliquod testatum conficitur, investituram petitam esse. *Er bekômte einen muth zettel.* His peractis terminus ad renovationem Invest. denominatur, in quo contractus feudalis solenni Investitura & præstito juramento peragitur. Super quo ut Instrumentum ein Lehnbrieff erigatur, consuetudinis est. *Vid. Dn. D. Sæv. d. 7. tb. ult.*

Th. 8. Ad cujus Investituræ renovationem repetendam ob-
stricti etiam sunt, sub pana amissionis, ij, qui jus tantum cum a-
lio commune vel simultaneum in feudo prætendunt. *So offt
die gesamte Hand durch absterben des Lehnherrns oder besizers ge-
brochen wirdt* obrationes, quas suppeditare in promptu habe-
mus. *Const. El. p. c. 45. ibid. Carpz. d. 17. 24. & 25.* Adeò ut si fra-
tres uni ex ipsorum cõsortibus legitimè feudum vendat vel si in-
vicem dividant, opus habeant simultaneam Investituram reno-
vare, nisi juris sui jacturam in successione postea contingente
sustinere velint. *Carpz. p. 2. t. 45. d. 25.*

Th 9. Si dominus demortuus plures numero post se reli-
quit hæredes, investitura non à singulis seorsim, sed ab omnibus
collective sumptis, prout omnes tanquam una persona mystica
defuncti jus & ejus personam repræsentant, renovanda est, pro-
pter rem in feudum datam, quæ est numero res una *2. F. 55. §. 1.
Carpz. p. 2. c. 45. d. 29.* Econtra, quando vasallus plures suc-
cessores habet, quamvis feudum in commune possidere velint,
omnes hæredes fidelitatem facere tenentur, non solum conjun-
ctim, collective s. repræsentativè, sed distributivè & quilibet pro
se. Adeò ut si unus successorum solum renovationem petierit,
quod feudum quoad cæteros sit quasi apertum, & à caducitate
non excusetur *Rosenth. c. 6. §. 36. n. 11.* Sed num etiam ad ser-
vitia omnes erunt obligati? *Resp. Dist. an sint servitia dividua, &
quilibet tantum pro rata obligatur. Vel Individua, ut quæ in
faciendo consistunt, & quilibet per se in solidum est obligatus,
nec opponere potest exceptionem divisionis ut cui in obligatio-
ne individua non est locus. arg. l. 85. f. 2. de V. O. Si tamen ser-
vitium ab uno fuerit præstitum, cæteri liberantur. l. 2. §. 2. de V.
O. Frantz. p. 1. Res. 19. n. 38.* Id quod in omnibus actionibus rei
persecutorijs obtinet, ubi agentis interesse vertitur *Dn. D. Naha
in observ. ad Wes. p. 1. p. 323.* Nec bona fides patitur, ut idem bis
exigatur. *l. 57. & R. I.*

CAP. VII.
De successione in feudum.

Th. 1.

Th. 1. Jus feudi ita à primò acquirente acquisitum per successione[m] juxta indolem juris f. devolvitur in descendentes 1. F. 14. §. 1. 2. F. 31. Quamdiu regularem naturam feudi retinet, nulla dispositio testamentaria vel aliud supremum elogium in eo locum sibi vindicat. 1. F. 8. in f. propterea, quia jus Vasalli quod in feudo habet limitatum, talem limitatum effectum producit.

Th. 2. A successione feudali removeo ascendentes. 2. Cognatos. 3. Filios adoptivos. 4. Illegitimè natos. 5. Clericos. 6. Mutos, cæcos, furiosos, sive natura sive ex accidente tali imperfectione affecti sint, propter inhabilitatem excludo. 1. F. 6. extraneatione 2. F. 36. Postquam verò feudum semel acquisiverunt, jus eorum multò firmitus radicatum est, quàm ut ex superveniente aliqua infirmitate à feudo excutiendi sint. Carpz. p. 3. cap. 38. d. 8.

Th. 3. Succedunt verò descendentes, qui jus sanguinis per traducem vel sexum masculinum propagant. 2. F. 11. 2. F. 50. & quidem viritim in capita. 1. F. 1. §. 1. Huc refero legitimatos per subsequens matrimonium. Amplio etiam in illis, qui ex desponsatis geniti sunt, quorum parentibus mors maturato funere obrepit, quo minus solennitates canonicas consummare poterint. Tantum abest ut legitimatione opus habeant, ut potius ipsi sint legitimi; & per consequens ad successione[m] admittendi. Suffinebimus defendere cum Dn. D. Richtero olim præsept. & hospite meo devenerando tr. de success. ab Intest. sect. 1. m. 3. n. 10. Secundi & ulterioris gradus liberi quoque sive soli inter se extent sive cum alijs concurrant, patruis sc. perpetuo representationis jure succedunt in stirpes N. 118. c. 1. 1. F. 8.

Th. 4. In lineâ transversa veniunt fratres defuncti, tam cõsanguinei quàm germani, 2. F. 11. Carpz. p. 3. c. 29. d. 4. Si soli sunt in capita, si concurrant præmortuorum filij, in stirpes fit successio 2. F. 11. N. 118. c. 3. Quod etiam jure feud. Sax. verum est. Const. El. p. 3. c. 29. ibiq. Carpz. d. 1. 3. 3. 5. & 16. Quamvis alias eo jure, representationis nulla ratio & respectus habeatur in lineâ collateralis. Sicut fratres, ita etiam fratrum filij si soli sunt, in capita succedunt. 2. F. 1. Nov. 118. c. 3. §. sed & ipsis.

Th. 5. His singulis deficientibus collaterales reliqui defun-
cti vasalli admittuntur in infinitum, ita tamen ut proximitatis
ratio tam in lineis, quam in gradibus, quod bene notandum, ha-
beatur, secundum quam sit omnis successionis prerogativa. *H.*
Pist. 2. q. 19. n. 16. Ad modos, per quos alias jus in feudis succe-
dendi formatur, referre etiam lubet simultaneam Investituram.
Est quippe moribus Saxonum receptum, ut in successione feu-
dali, nemo, qui à latere venit, jus sanguinis jactare possit, sed qui-
cunque in conjunctam manum est receptus, perinde succedit,
Et si plures sunt, absq; respectu proximitatis omnes veniunt, ni-
si Investituræ adjecta sit cautio, ut successio fieri debeat secundū
graduum prerogativam nach rechter Sippsahl. Plura vide apud *H.*
Pist. 7. 27.

Th. 6. Concludo hoc caput 2. quæst. 1. Q. An femina semel
exclusa per masculam, semper exclusa maneat, an verò illo
mortuo, non relictis hæredibus ad feudi successionem admitta-
tur. Aff. Quippe jus feminae per concurrentiam masculi non
extinguitur, sed sopitur vel suspenditur. Existencia enim mas-
culi id operatur ut successio feminae in effectu non deferatur Er-
go non debet sine ipsius culpa vel facto hoc jus ipsi auferri. Sed
quin post deficientes masculos hoc jus tanquam remoto impedi-
mento exserere & actuare possit, non video, quid in contrari-
um allegari possit. *Vid. Excell. Dn. D. Suev. accuratè hæc expli-
cantem in Exerc. 6. th. 7. 2. Q. An admitta semel femina ad suc-
cessionem feudi, postea nato masculo id restituere teneatur.*
Neg.

CAP. VIII.

De Jure Vasalli in feudo.

Th. 1. Utilitas Vasalli ejusq; prerogativa maximè conspicua
est in utili suo domino. Quod diffundit se 1. in facultatem le-
galem re feudali plenissimè utendi fruendi. 2. *F. 8. 23. in f. 28. 45.*
2. In potestatem de feudali re quodammodo tractandi & dispo-
nendi. In facultate utendi stabilio vasallo jus suæ possessionis,
quæ non tantum naturalis, sed & civilis est. *Dn. D. Suevus. d. 9.*
th. 1.

th. 1. Sunt qui Vasallo solùm naturalem posselsionem tribuunt, quàm tamen sententiam *Clariss. Bachov.* neq; ferre potest, neq; concoquere. *ad Tr. 2 d. 2. th. 4. G. 2.* Ad hanc facultatem refero, quod ad Vasallum omnes commoditates & accessiones, quæcûque occasione feudi proveniunt, pleno jure spectent. 2. F. 3. 2. F. 43.

Th. 2. Accessiones illæ vel consistunt in fructibus vel incrementis. Fructus alij sunt naturales, alij industriales alij civiles, quin illos omnes suos faciat, nullum est dubium. 2. F. 28. §. *his conseq.* Circa thesaurû in fundo feudali inventum famosa est quaestio, lubet saltẽ exercitij causa ita determinare. Quod thesaurus à Vasallo inventus, ipsi totus cedat; Extraneus verò, si eû in feudo invenit, non cû domino feudi, sed cum Vasallo dividere tenetur. §. 4. *I. de R. D.* Incrementa quod spectat, quædam distinctiones & limitationes adhibendæ sunt. Aut enim incrementum industriâ Vasalli accedit, Aut casu fortuito, ut si operante, fortè naturâ accessio sit. Priori casu adhibenda est distinctio. 2. F. 8. §. *è contrario* tradita. Quam confirmat *ix. 2. F. 28. §. si Vasallus.* Posteriori modo distinctio est sumenda ex *1. F. 4. §. si quis de manso*, an dominus rem restrictè & finitè, an verò generaliter sine ulla reservatione alicujus juris dederit, decisio patet ex ipso *ix.* Annecto & hoc, sicut ob partialem feudi interitum non minora præstantur servitia, ita etiam ob incrementa non possunt majora exigi. *per l. fin. C. de alluv.* Nec vasallus ratione incrementi ullam novam investituram petere necesse habet. *Dn. D. Suev. d. 9. th. 2.*

Th. 3. Potestas disponendi dependet à proprietate quadam de quo Vasallus multum parricipare, vel à dominio quod cum domino quasi divisum habere videtur. 2. F. 8. 2. F. 43. Quæ potestas in eo se maximè dat conspiciendam, 1. Quod possit Vasallus non solùm perceptionem fructuum alteri locare, sed etiam in commoditatibus & redditibus feudi, sine domini consensu, hypothecam constituere. *quicquid contradicat Vult.* adeo ut etiã in eventum Judex ille, cujus jurisdictioni feudum subjacet, quamvis dominus feudi non sit, immissionem & executionem in ipsum feudum quoad ejus fructus decernere possit. *N. B. D. t. 40. 2.* Quod de feudo litigioso possit in judicio contendere, de

de eo transigere, imò aliquo accepto id adversario cedere 2. F. 26. §. si vasallus 2. F. 43. etiam sine domini consensu. Vid. Dn. D. Suv. d. f. 9. th. 3. An verò hæc transactio de feudo antiquo etiam agnatis præjudicet? Disting. vid. Rosenth. c. 9. m. 1. concl. 27. 3. Quod possit feudum suum, alteri rursus per subalternationem in feudum dare. Qui actus dicitur subinfeudatio de quo supra dictum. 4. Quod possit Feudum cedere, abdicare, refutare, illiq; renunciare. Et quidem potest feudum in manus domini resignare ipso etiam invito 2. F. 38. in f. Licet quidem feudum ab utriusq; contrahentis voluntate dependeat, attamen quoniam feudum principaliter consideratur respectu vasalli, ejusq; favoris, merito huic renunciare potest. l. pen. C. de pact. Dn. D. Suv. d. 9. th. 6. Feudum enim respectu vasalli est beneficium c. un. 2 F. 23. in f. quod quemadmodum invito non datur. l. 69. de R. I. ita nec apud invitum manet. Si agnatis remotioribus refuret, tunc post mortem refutantis & filiorum suorum, agnati proximi facultatem legalem habent, illud revocandi. 2. F. 26. §. Titius & 39. pr. Si uni ex proximis cessit, cæteri pro rata revocant. Bocer. c. 6. n. 41. Cæterum refutatio facta in extraneum, quia alienationem importat, quæ vasallo prohibita Dn. D. Suv. d. 9. th. ult. omnino non subsistit. Rosenth. c. 9. §. 52. & implicat vasallum, in feloniam, ex qua feudum amittit.

CAP. IX.

De jure Senioris in feudo.

Th. 1. Domini jus & prærogativa in eo consistit, ut habeat in feudo dominium superius, seu directum 2. F. 23. quod Vasallus necesse habet debito tempore per renovationem Investituræ agnoscere. Quinam hujus dominij effectus sit, ex seqq. capitibus patebit. 2. Quod habeat aliquam jurisdictionem & superioritatem in personam Vasalli 2. F. 5. quæ tamen ultra causas feudales & ultra respectum ad feudum non est extendenda. Carpz. l. 4. Resp. El. 70. n. 24.

Th. 2. Quod Vasallus domino sit obligatus ad fidem præstandam. 2. 33. vers. quomodo, quæ obligatio, includit aliquam reve-

reverentiam, ob quam non potest vasallus in dominum famo-
sam aliquam actionem intendere, vel contra ipsum testimoni-
um deponere *Dn. D. Suv. d. 10. th. 1.* Potest tamen absque veniæ
impetratione ipsum in jus vocare. *Ibid. 4.* Quod Dominus Va-
sallum obligatum habeat ad præstanda servitia militaria. *2. F. 23.*
in f. 2. F. 55. §. firmiter quæ tamen aliquando propter in habili-
tatem suam vel aliud impedimentum vasallus per substitutum
præstare debet. *2. F. 23. 2. F. 55.*

Th. 3. Adjuvare dominum devinctus est Vasallus contra o-
mnes, si Imperatorem & dominum antiquiorem excipias, adeo
ut & pater contra filium & filius contra patrem, quatenus Vasal-
li sunt, eo casu quo pater vel filius dominum injuste offendunt,
arma rectè expendant & defensionem pro domino suscipiant.
Vid. hic omninò Dn. D. Suv. d. f. 10. th. 6. Cujus sumptibus ser-
vitia expediri debeant, cum distinctione *Idem explicat th. 9.*

CAP. X.

De alienatione & Revocatione feudi.

Th. 1. Quam potestas vasallo libero ejus arbitramento
in feudo concessa sit, recensui. Nunc pulchro ordine sponte
sub styli acumen succedit ut proponam, quæ Vasallo sit denega-
ta. Quæ restricto & limitatio à parte Vasalli fuit ex dominio
superiore, quod dominus sibi reservavit, & ex jure agnatis ex
primà Investitura ipsis competente, ut non sit mirum, causam
& jus vasalli limitatū, limitatos producere effectus. Sit regula:
Quicumq; actus vergunt in contemptum & præjudicium domini
& agnatorum, illos absq; eorum consensu vasallus frustra agit.

Th. 2. Hinc non potest Vasallus donare, vendere, permuta-
re, per ultimam dispositionem jus feudi vel aliud jus in re feu-
dali transferre. *2. F. 9. §. donare. 55. 1. F. 8. 2.* Nec potest filia
dotem in feudo constituere. *2. F. 9. §. donare.* Fæminæ autem
nihil obstat, feudum suum, præsupposito, si sit fæmineum, ma-
rito in dotem cedere. *2. F. 13. 17. In hac diversa juris dispositione*
rationibus non destituimur. 3. Non potest Emphyteusin in feudo
constituere. *2. F. 9. §. donare.* Nec argumentum ductum ab

D

infeu-

infeudatione ad emphyteusin validum est. *Carpz. p. 2. c. 49. d. 14.*
4. Non potest oppignorare. 2. *F. 55. 2. F. 8. §. ult.* Quod etiam
similem rationem habet, si pignus in re per pactum prætorium
absq; traditione fuit constitutum 2. *F. 55. verb. pignori obligari.*
Quamvis enim res vel corpus ipsum maneat penes possessorem,
tamen jus aliquod in re, quod rem ipsam afficit transfertur,
quod in eventum solutionis non secuta distractionem & aliena-
tionem pignoris operatur. *l. 4. de pign. act.*

Th. 3. Si verò Vasallus de facto ad alienationem procede-
ret, illudq; fortè venderet, tunc propter defectum consensus do-
mini actus non est tantum omnino nullus, sed & in pœnam feu-
dum in commissum cadit & domino aperitur, ex ratione *lx 2. F.*
24. 2. F. 42. Feudo ita revocato bonæ fidei emptori competit
actio ex empto seu stipulatu contra venditorem ad evictionem
præstandam. 2. *F. 55.* Malæ fidei verò emptori facultas pretium
repetendi denegata intelligitur *l. 27. C. de Evict. 2. F. 55. Carpz. p.*
2. c. 49. d. 10. Sed pretium domino feudi cedit 2. *F. 52. §. si quis*
vero. Carpz. d. l. d. 11. Vel fisco *l. ult. C. de litigiosis.* Feudum hoc
illicite alienatum & ad dominum devolutum, tam diu apud i-
psum manet, quamdiu cum hæredibus suis in vivis manet is,
qui alienationem temerario ausu perpetravit. *Berl. p. 2. concl. 59.*
n. 15. Post eorum mortem jus agnatorum cum effectu incipit se
exserere & qf. reviviscit, quando quidem feudum à domino ad i-
fos redit. *Carpz. p. 2. C. 49. d. 12. p. 3. c. 27. d. 8.* Jure Saxon. tali
circuitu opus non est, sed simultaneè in vestitis ex facto illicitæ
alienationis statim efficax nascitur actio, illud feudum revocan-
di non expectata morte alienatoris, ut ita ad manus domini non
transeat. *Confl. El. 49. p. 2.*

Th. 4. Si feudum cum consensu domini quidem, attamen
sine consensu eorum, qui in investitura ad successionem sunt vo-
cati, alienatum fuerit, alienatio quidem illa ab initio subsistit,
neque ut ea, ad quam consensus domini non accesserat, prorsus
nulla est, sed ex post facto effectu infirmatur, quatenus sc. illi,
quorum ex tenore Investituræ interest, alienationi factæ acqui-
escere nolunt, & ad ejus revocationem prosiliunt. *Vult. 1. F. c. 11.*
n. 79. Fit autem revocatio vel jure protimiseos; Ex quo com-
petit

petit actio personalis in rem scripta, adversus feudi possessorem, feudum venditum, alienatore adhuc vivente, intra annum, ex quo scivit contractum celebratum esse. 2.F.9. reddito tamen pretio 2.F.26. §. Titius revocandi & retrahendi. Vel jure successionis, ex quo competit rei vindicatio utilis feudum alienatum post mortem alienatoris. 2.F.26. §. Titius; intra 30. annorum spacium, ab obitu ejus computandum, nullo reddito pretio revocandi. per jura quæ allegat Dn.D. Suv. Exerc. 10. tb.3.

Th. 5. Agnatis itaq; ex utroq; jure tam retractus, quam successionis in feudo antiquo jus revocandi competit. Agnatis itaq; ex utroque jure tam retractus, quam successionis in feudo antiquo facultas revocandi competit, virtute Juris ex primâ investitura competente. Filij verò non concedo, facto patris. à quo immediatè causam & jus succedendi habent, contravenire, & feudum alienatum revocare. *Quod & de jure com. verum esse, sustinebo, quamvis de hac thesi implacabile Dd. discidium sit. Sed quid si filij ex capite & jure protimiseos actionem revocatoriam instituant? R. Quia hoc jus tantum in proximitate fundatur, illos admittere, jure com. concedi potest, haud tamen jure Sax. Elect.*

CAP. XI.

De Oneribus feudi.

Th. 1. Quod si Vasallus ære alieno se implicavit, & debita nonnulla contraxit, utilissima iterum sese offert disquisitio, quo jure Creditores in exactione debitorum gaudeant, & cōtra quos Vasalli successores actiones suas stringant. Regulariter illi debita defuncti solvere tenentur, qui ipsi titulo universali succedunt, *Carpz. p. 2. c. 47. d. 1.* Quod etiam illi faciunt, qui defuncto in feudo hæreditario succedunt, quia & hi causam & jus succedendi proximè à defuncto habent. Sive consensus domini ad feudi oppignorationem concurrat, sive non, nihilominus successoribus solvendi necessitas incumbit, adeo ut in eventum tergiversationis, solutio non tantum in fructus, sed etiam in ipsam substantiam feudi perviam distractionis urgeri possit. 2.F. 48. *Carpz. 6. Resp. n. 6.* Fallit hoc in foro Saxonico, quo agnati etiam in feudo hæreditario vi simultaneæ Investituræ & ita proprio jure succedunt, *Carpz. p. 2. c. 46. d. 3.*

D 2

Th. 2. In

Th. 2. In Feudo quod pacto & providentia venit, distinguo inter onera vel debita. Vel enim simpliciter feudo inhaerent & directe quemlibet successorem ad solutionem adstringunt. Vel indirecte feudum afficiunt, quatenus ob singularem causam, quae subest, favorem saltem in subsidium, excusso prius alodio, sunt solvenda. *Berl. p. 2. concl. 55. n. 38. 70.* Prioris generis sunt. Et quidem primum onus est. 1. Debitum, quod in utilitatem feudi conversum probatur, puta ad refectionem aedificij. *Nov. El. p. 2. c. 46. ibiq. Carpz. d. 16. 2.* Onus est aes alienum ad feudi comparationem contractum *d. const. El. Carpz. d. 27.* Quod & de jure communi verum. *Dn. D. Richter dec. 78.* Ubi a parte domini, in eum, casum, quo feudum ipsi aperitur, magna subest dubitatio, an ad hoc debitum sit obstrictus, ob defectum illius aequitatis, quae in agnatis militat.

Th. 3. Tertium onus est constitutio dotalitij. Quippe tenentur successores feudales dotalitium, viduae a marito in compensationem dotis constitutum, in feudo cedere, vel si illud constitutum non sit, & vidua jure optionis suae utens *Nov. El. p. 2. c. 44.* dotem promissam una cum interesse a tempore, quo maritus vita est defunctus, offerat *Carpz. p. 2. c. 44. d. 11.* successoribus constituendi necessitas incumbit. *Nov. El. p. 2. c. 44. d. 5.* Quantitas vero dotalitij commensuratur secundum quantitatem ipsius dotis, quod fit si proportione alterius tanti invicem conspirent, ut adeo dotalitium consistat in redditu dotis duplicatae *Carpz. p. 2. c. 42. d. 2.* Ubi notandum, quod in redditu dotis non praestentur quincunces illae vulgares, sed dextantes. Ut si mulier 1000. intulit, itidem 1000. constituuntur nomine dotalitij. Pro his 2000 non 100 sed 200. reddituum loco sunt praestandi. Nec res in labem usurariae pravitatis incidit, quia per constitutionem dotalitij qualitas dotis expirat & dos ipsi feudo incorporatur, ut mulier eam, postquam semel dotalitium agnovit, (antea enim optionis jus ipsi competit, *Nov. El. p. 2. c. 44.*) tanquam per donationem tacitam translata, repetere amplius non possit. *Carpz. p. 2. c. 42. d. 3. c. 4. d. 5.* sed penes haereditas maneat. Cum & alias redditus ad vitam alicujus constituti ob incertitudinem eventus & discrimina aetatum, praesertim si homo jam est provector, to-

ren.

rentur, quamvis justam usurarum quantitatem, in legibus alias taxatam, excedant *Franzk. 1. Resol. 2. n. 96.* Quod si dotalitium non in redditibus constat, sed successores feudales velint viduæ ejus nomine certum feudi prædium tradere, tunc vidua seu usufructuaria cautionis usufructuaria præstationem non potest defugere. *Carpz. p. 2. c. 42. d. 7.*

Th. 4. Quartum onus est Debitum ad elocationem filiarum contractum à successoribus feudalibus simpliciter solvendum. *Nov. El. p. 2. c. 46. ibiq. Carpz. d. 13. 14.* Pari jure etiam dos saltem promissa censetur. *d. 15.* De jure Sax. communi, non nisi in subsidium gravantur *d. d. 13.* Quintum onus est debitum, pro quo feudum legitimè oppignoratum fuit. Aut enim solus dominus consensit in hypothecam, & tunc in casum, quo feudum ipsum aperitur, solus hoc debitum agnoscere tenetur, etiam si sibi caveat per clausulam; salvo in omnem casum jure nostro: *Carpz. p. 2. c. 46. d. 11.* Aut cum domino simul agnati consenserunt, tunc minus dubij est, quin successores ad tale debitum feudale simpliciter teneantur. Jure vero communi dominus & agnati consentiendo in hypothecam nihil aliud agunt, quam ut periculo subsidiariae actionis se exponant *Berl. p. 2. c. 55. n. 46.* & contra creditorem exceptione excussionis tuti sunt, antequam hæreditas fuerit satis discussa, Quod etiam convenit indoli & naturæ hypothecariae actionis *Nov. 4. c. 2. N. 112. c. 1. §. 3.*

Cæterum si agnati soli, non concurrente simul consensu domini hypothecam constituere sibi ipsis præsumserint, totus ille actus corrumpitur & invalidus est, adeo ut à parte agnati consentientis nequidem radicem personalis obligationis firmet, licet feudum postea ad illum agnatum devolvatur. *Vid. Carpz. p. 2. cap. 46. d. 8. 9.*

Th. 5. Posterioris generis sunt. Et quidem onus sextum, quod ex feudo novo emptitio in ejus comparationem patet, allodiales facultates consumit, filiabus legitima debeat. *Carpz. p. 2. c. 46. d. 24. Pingiz. q. 51.* Septimum onus est educatio & dotatio filiarum atque sororum. *Carpz. c. 46. d. 16.* Octavum onus est præstatio alimentorum in eas personas, quæ propter inhabilitatem suam succedere non possunt. *1. F. 6. §. mutus Carpz. c. 46. d. 28. Berlich. hoc onus simpliciter ad successores feudi devolvit.*

Vit. p. 2. concl. 55. n. 71. Quamvis quidem agnati impensas in funus defuncti vasalli factas in subsidium rectè solvant, æquitate ita suadente; quia verò lex huic æquitati non assistit, & ita agnati nullo juris vinculo tenentur, pro onere feudali habere non possum. *Carpz. c. 46. d. 36. Diss. Struv. Exerc. 14. tb. 20.*

Th. 6. Cætera onera & debita vasalli, quæ sub qualitate feudali non veniunt *das nur erbschulden seyn* agnati quidem agnoscere non tenentur. 2. *F. 45. Gail. 2. obs. 154.* Verùm Filij, cum jus sanguinis tanquam causam succedendi à patre habent, lex ipsis injungit, fidem patris liberare & memoriam defuncti ab omni injuria sanctè tueri, atq; deficientibus hæreditatis viribus ex feudo solvere. *Torg. Ausschr. tit. welcher gestalt die agnatién So aber ein Vater.*

CAP. XII.

De feloniam & alijs feudum amittendi modis.

Th. 1. Mihi animus non est omnes illos modos, per quos feudum amitti potest, hic proponere. Hanc doctrinam alias auctores perpetuam quadam distinctionum serie tractant. quod & fecit *Excell. Dn. D. Suv. in Exerc. 11.* quò me remitto. Interim unam atq; alteram thesiam ad præsentem materiam egregiè spectatam promiscuè exhibebo.

Th. 2. Si Dominus nullo relicto hærede decesserit, feudum non ad fiscum devolvitur, tanquam bonum vacans, sed vasallo, ex præsumpta domini Voluntate, jure consolidationis cedit, ita ut posthac indolem & qualitatem rei allodialis denuo induat. *Rosenth. c. 11. 20. Dn. D. Suv. d. 11. tb. 3.*

Th. 3. Quamvis alias dominus & Vasallus ex communi FF. traditione ad paria judicentur, non tamen puto, dominum, si tentet jus suum vel dominium directum in alium transferre, per hanc alienationem aliquid amittere; Sicut Vasallus alienando, utile suum dominum perdit. *Niell. d. 8. tb. 1. E.*

Th. 4. Si quis dominum suum cucurbitaverit, vel cum ejus uxore concubuerit, feudo privatur. Si vero cum concubinâ famu-

famulâ vel pedissequa domini rem habuerit, extra periculum caducitatis est constitutus. *Niell. d. 8. tb. 5. B.* Similiter & vasallum à pœna privationis absolvimus, quâdo viduam domini corruerit. *1. F. 21.* Vel sororem domini quæ non est amplius in capillo seu domo ejus, sed per matrimonium in alterius familiam transijt *arg. 1. F. 5. Vid. Dn. D. Suv. d. d. n. tb. 5.*

Th. 5. Feudum ex delicto in dominum commissum amissum, revertitur ad dominum & quidem si est feudum novum perpetuò *2. F. 24. 2. F. 37.* Si est antiquum, tamdiu apud ipsum manet, quâdiu in vivis est is, qui feloniam cômisit. Post ejus mortem exclusis descendens, agnatis locus aperitur. *2. F. 24. §. f. 2. F. 37. arg. l. 48. §. f. de jure fisci H. Pist. p. 2. q. 17. & 18.* Quod si Vasallus ex delicto, non quidem in dominum, sed in alium commissum, feudo cadit, puta fratrem interficiendo, tunc illud remoto domino, qui hoc casu nullam injuriæ propriæ ultionem urgere potest, statim agnatis aperitur. *2. F. 24. §. deniq; vid. const. El. p. 3. c. 27.*

Th. 6. Etiam simultaneè investitus jus suum per feloniam perdere potest. Si verò detrectet domino servitia præstare, ob id jus suum non amittit. Quia hætenus ad nulla servitia est obligatus.

Th. 7. Vasallus feudum suum non ipso jure, sed demum per sententiam judicis amittit. Quæ sententia non declaratoria, sed privatoria est. *Dn. D. Suv. Exerc. II. tb. 8.* Estq; conformis libello & intentioni domini, quando non rei vindicatione, sed conditione causa data causa non secuta contra vasallum experitur, *1. F. 21.* quæ actio sicuti personalis est, ita præsupponit rei ejus, quam petit, dominium esse penes Vasallum *t. t. de condict. causa data.* Restituendi quoq; sunt domino fructus, una cum ipso feudo, non quidem à tempore litis contestatæ, sed statim à tempore felonix commissæ. *arg. l. 38. de usur. ex quo statim vasallus in malâ fide constituitur, unde rectè fructus qui sine causa penes ipsum esse incipiunt, condicuntur. Rosentb. c. 10. §. 47.*

Th. 8. Dominus potest feloniam à Vasallo commissam remittere, & ita agnatis præjudicare quo minus feudum ad illos devolvatur, dummodo sententia condemnatoria nondum sit lata.

Th. 9.

Th. 9. Qui de crimine stellationatus convictus est, indistinctè feudo non cadit, sed si crimen stellationatus descendit ex tali causa, ob quam, si quis civ. iudicio damnaretur, infamiam incurreret, quia tali labe affectus sine dedecore in curia domini stare non potest, rectè feudo privatur.

Th. 10. Dispiciendum etiam hic foret, de actionibus quibus dominus & Vasallus jus suum ratione feudi persequi possunt 2. De iudice feudali & foro competente. 3. De figura iudicij & modo procedendi; Verùm quia hæc tractatio longè diffusior est, quàm ut in angustias unius atq; alterius paginae includi possit, & videam hanc disputationem sub manibus succrescere, sistam calamum, & hæc peculiari discursu expedire fortasse non destituar occasione.

Ad Eximium ac Præstantissimum

DN. RESPONDENTEM.

Quicquid Jasonio Themis est complexa sub antro.

Et pleno Feudi gestat amica sinu.

Seu rerum Dominis seu fingat jura Vasallis,

Seu sua solerti prædia lege regat.

Omnia RICHTERUS Diva certissima proles

Possidet, & parvo condidit illa libro.

Dædala Meonidem textit sub cortice vatem

Ingenium autori sola datur a manus.

Qui Feudi parvis immensa volumina juris

Et tenet, & tabulis explicat, ille sapit.

GOTTFRIED SUEVUS, J.U.D. Prof. Publ.

& p.t. Acad. Rector.

Pænitet in claris nunquam sumsisse laborem;

Egregias curas premia semper amant.

Quid melius justo? quid pulchrius existat Honesto?

His, RICHTERÆ, tuum propositum omne vacat.

Nec te Sancta Dice cultorem negliget: illa,

Et titulos, & opes, quas dare possit habet.

Domestico & Convictori suo optimo

P.

AUGUSTUS BUCHNERUS.

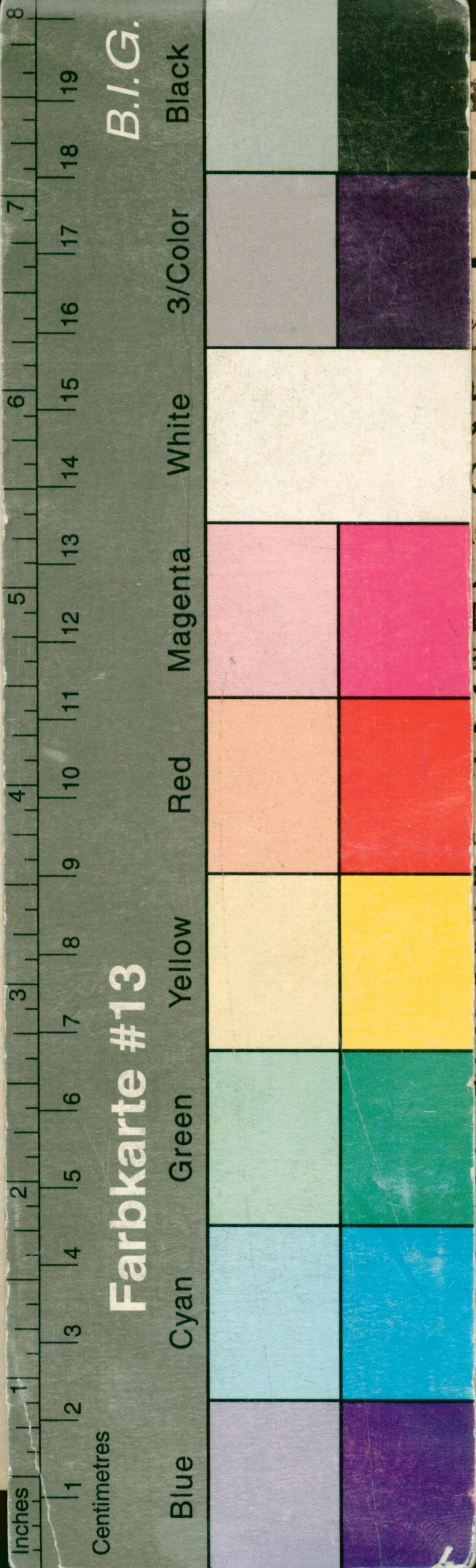
DA A 6620

ULB Halle 3
002 937 557

EL DA

B.I.G.

Farbkarte #13

V.
ITIO
 tractatio Juris
 lis
 opitio
 tate
leucorea Jctorum Ordinis
 E Jcto
excellensimo
CO COSELIO
 e Consultissimo, Judicij
 Facultatis Juridicæ Af-
 visimo
 o, summo animi cultu
 ando
me examini fstit
 o Jctorum
horis antemer.
Richter Radebergâ
 cus.
 BERGÆ
 OHNERUS Acad. Typogr.
 DC. LIII.

